

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Olvidémonos de ser turistas

de Josep Maria Miró

Del 24/01 al 25/02/2018

Sala Beckett

Una coproducció de Sala Beckett (Barcelona), Teatro Español (Madrid) i Cia. Gabriela Izcovich (Buenos Aires)

DOSSIER DE PREMSA

Contingut

Presentació	3
Sinopsi	3
Fitxa artística	4
Paraules de l'autor	5
L'autor	6
La directora.....	7
El repartiment	8
Informació pràctica	12

Presentació

Amb la voluntat d'emprendre un projecte teatral juntes, la directora argentina Gabriela Izcovich i l'actriu Lina Lambert van demanar una obra nova al dramaturg Josep Maria Miró, el qual va proposar-se que precisament el viatge i la idea d'estrangeritat fossin una peça temàtica clau del seu text.

L'interès del Teatro Español de Madrid per aquest projecte i la voluntat de la Sala Beckett de Barcelona d'oferir al públic una mirada en profunditat sobre l'obra general de Josep Maria Miró, -com un dels exemples de la qualitat i maduresa a què ha arribat la dramaturgia catalana contemporània-, va acabar de definir la insòlita fórmula de **producció d'aquest espectacle, una coproducció a tres bandes** (Buenos Aires – Madrid – Barcelona) escrita per un autor català, dirigida per una directora argentina i amb la **participació d'actors i actrius procedents de** les tres ciutats.

Una proposta teatral per abordar la idea del viatge i l'estrangeritat des d'una òptica plenament contemporània i transnacional.

Cal deixar de fer turisme per sentir-se estranger de veritat? Es viuen diferent les emocions, lluny de casa?

Aquestes i altres preguntes sorgeixen de la lectura i recepció de l'obra que obre el cicle que la sala Beckett dedica al teatre de Josep Maria Miró.

Toni Casares
Director de la Sala Beckett

Sinopsi

Una parella de Barcelona es troba de vacances a la ciutat de Foz do Iguazu (Estat de Paranà, Brasil), a prop del punt conegut com La Triple Frontera, on hi ha la cruïlla entre Argentina, Brasil i Paraguai. En aquesta geografia es produirà el xoc, al principi **aparentment inofensiu, d'un matrimoni que porten junts gairebé trenta anys**. La irrupció **d'un jove viatger solitari, que han conegut casualment en una de les rutes turístiques i que se'ls ha sumat espontàniament, serà el desencadenant d'una discussió** quan la parella torna a l'hotel.

El que havia de ser un viatge idíl·lic i plaent es veurà definitivament truncat quan el matí **següent a la discussió, ell s'aixequi i es trobi que la seva dona ha abandonat l'hotel i se n'ha anat a Argentina**, fora de les seves previsions i de la ruta de viatge. A poc a poc anirem descobrint les connexions de la parella amb la geografia i amb un episodi dolorós i no parlat que aquest viatge fa sortir a la superfície.

Fitxa artística

Autoria: Josep Maria Miró

Direcció: Gabriela Izcovich

Repartiment: Eugenia Alonso, Lina Lambert, Esteban Meloni i Pablo Viña

Escenografia: Enric Planas

Música original: Lucas Fridman

Il·luminació: Maria Domènech

Vestuari: Albert Pascual

Caracterització: Coral Peña

Fotografia i audiovisuals: Mercè Rodríguez

Fotografia promocional: Kiku Piñol

Vídeo promocional: Raquel Barrera

Ajudant de direcció: Daniela Feixas

Productora executiva a Argentina: Silvina Silbergleit

Ajudant d'escenografia (alumna d'ELISAVA): Marta Geòrgia

Alumna en pràctiques: Catalina Camp

Agraïments: **Laminar Air (Aeròdrom d'Òdena)**

Una coproducció de Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia i Teatro Español

Amb la col·laboració d'Iberescena

Paraules **de l'autor**

Per què viatgem? Què esperem trobar més enllà de les nostres fronteres? De quina manera el viatge físic també esdevé un viatge emocional? Com ens relacionem amb les geografies que ens expulsen, o bé amb les que ens acaben acollint? Aquestes són idees **molt presents en la escriptura d'*Olvidémonos de ser turistas* i que se'ns han fet molt més evidents en un procés d'assajos** poc habitual, ja que combina un equip interpretatiu i artístic de procedències diferents i amb llaços històrics intensos però amb evolucions i realitats resultants diferents i amb més de deu mil quilòmetres físics pel mig.

En algunes de les meves obres anteriors, com *La dona que perdía tots els avions* (2009), *Fum* (2012) o *La travessia* (2015), he situat els seus protagonistes lluny de **casa seva, en espais que trenquen les seves dinàmiques quotidianes i d'aparent confortabilitat**. En aquests espais, que no són els seus, com tampoc ho són les formes de vida i les regles del joc, és on esclata el conflicte i es fan més evidents les seves fragilitats, com si en aquestes geografies haguessin perdut una mena de brúixola vital. A diferència de les obres citades, que són espais -crec- clarament reconeixibles però que jo no concreto, a *Olvidémonos de ser turistas*, especifico per primer cop i des del **primer moment el marc geogràfic: La Triple frontera, l'espai cruïlla entre tres països**, decantant el viatge i el relat en **una ruta a l'Argentina. És una obra on tots els seus personatges estan en trànsit geogràfic, existencial i vital**, i que, possiblement, jo no **hauria escrit sense la pròpia motxilla de viatjar a Llatinoamèrica i també l'experiència col·lectiva d'un nombrós grup d'argentins que ens van arribar després de la crisi del corralito i del nostre propi degoteig migratori -sobretot de joves- empesos a buscar-se la vida d'ençà de la recent crisi espanyola**.

Olvidémonos de ser turistas és una obra sobre les migracions emocionals i sobre la consciència que quan un viatja i mira el món directament als ulls, als seus problemes i a un mateix ha de modificar el seu estatus de turista relaxat i potser un xic frívol per assumir majors responsabilitats.

Josep Maria Miró

L'autor

Josep Maria Miró

Llicenciat en periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona i en direcció i **dramatúrgia per l'Institut del Teatre. És autor de *Temps salvatge, Olvidémonos de ser turistas, Cúbit, La travessia, Obac, Nerium Park, Fum, El principi d'Arquimedes, Gang Bang* o *La dona que perdía tots els avions*. Ha estat traduït a 20 llengües i estrenat en uns 30 països. Ha rebut diversos reconeixements, entre ells, el premi Frederic Roda en la XLV Nit de Santa Llúcia – Festa de les lletres catalanes o, en dues ocasions, el prestigiós Premi Born. És autor de diverses dramatúrgies i ha dirigit textos propis i d'altres autors. És docent de dramatúrgia al Grau d'Arts escèniques de la Universitat de Girona i regularment en cursos a la Sala Beckett, així com en tallers nacionals i internacionals. Des de 2013 és membre del comitè de lectura del Teatre Nacional de Catalunya.**

Autor format a l'Obrador de la Sala Beckett, teatre en el qual s'ha pogut veure *El Principi d'Arquimedes* (2012). Les traduccions de les seves obres a d'altres llengües estan disponibles a www.catalandrama.cat.

La directora

Gabriela Izcovich

Directora, actriu i dramaturga. És autora de les obres *Todos Hablan*, *Por favor sentate*, *Sin voz*, *Cosas que pasan*, *Bocas de registro*, *Alma teatral*, *Estás igual* i *Siempre es bueno irse alguna vez de alguna parte*. Totes aquestes obres han estat dirigides, i en alguns casos també interpretades, per ella mateixa. Destaca també la seva feina d'adaptadora teatral d'importants novel·les, com *Intimitat* de Hanif Kureishi, *L'última trobada* de Sándor Márai, *Teràpia* de David Lodge, *La bena* de Siri Hustvedt, *Nocturn hindú* d'Antonio Tabucchi, *Aráoz y la verdad* d'Eduardo Sacheri, *Más liviano que el aire* de Federico Jeanmaire i *La Música de l'atzar* de Paul Auster. Ha participat en festivals internacionals com el Festival de Otoño de Madrid, el Festival Grec de Barcelona, el Festival de Manizales, el Festival de Colòmbia i el Festival Internacional de Buenos Aires. Fa poc va guanyar el premi Florencio Sánchez pel seu unipersonal *Alma teatral*.

Els seus espectacles han fet temporada al Teatre Lliure, a la Sala Beckett i a la Sala Villarroel de Barcelona, com també al Teatro Studio de Florència, Itàlia.

Amb Javier Daulte va codirigir i interpretar les obres de l'autor: *Faros de Color* i *Fuera de Cuadro*.

Pedagoga i fundadora de l'escola de teatre Konstantín, on dicta els seus cursos.

Entre els seus treballs com a actriu destaca la seva participació a les pel·lícules *Tiempo de valientes* de Damián Szifrón i *Cómo ganar enemigos* de Gabriel Lichman.

El repartiment

Eugenia Alonso

Eugenia Alonso, nascuda a Argentina, és actriu i bioquímica. Es va formar en interpretació amb Ricardo Bartís, Javier Daulte, Alejandro Maci i Guissi Danzi entre altres. Ha realitzat tallers de dramatúrgia, cant, narració oral i altres disciplines.

Ha actuat sota la direcció de prestigiosos directors teatrals com Luis Cano, Corina Fiorillo, Juan Parodi, Alejandro Tantanián, Rafael Spregelburd, Gabriela Izcovich, Carlos Sorín, Emiliano Dionisi, Mariano Pensotti, Paco Zarzozo, Ciro Zorzoli, Nacho Ciatti o Laurent Berger, entre altres.

Ha dirigit el Microteatro Buenos Aires, i com a actriu ha format part dels repartiments de *Un Mechón de tu pelo* de Luis Cano (dir. Luis Cano. Teatro Regio, 2016); *El Principio de Arquímedes* de Josep Maria Miró (dir. Corina Fiorillo. Diverses sales, de 2014 a 2016); *Equus*, de Peter

Shaffer (dir. Carlos Sorín. Teatro Galpón de Guevara, 2015), que li va valdre una nominació a Millor actriu de repartiment als premis ACE 2015; *Mau Mau o la tercera parte de la noche* de Santiago Loza (dir. Juan Parodi. Ciclo Off Buenos Aires, 2013), per la qual va estar nominada a Millor actriu de teatre alternatiu als Premios ACE 2013; *Ojos que no ven*, d'Emiliano Dionisi, basat en el curtmetratge homònim de Natalia Mateo (dir. Emiliano Dionisi. Teatro El Picadero, 2015); *Almas ardientes* de Santiago Loza (dir. Alejandro Tantanian. Teatro San Martín, 2014); *Alemania* de Nacho Ciatti (dir. Nacho Ciatti. La biennial de Arte Joven, Ciudad Cultural Konex, 2011), per la qual va estar nominada al premi Trinidad Guevara en la categoria de Millor Actriu de Repartiment; *Lúcido* de Rafael Spregelburd (dir. Rafael Spregelburd. ANDAMIO' 90 (C.A.B.A. - Argentina, 2008), per la qual va estar nominada a Millor actriu als Premis Teatro del Mundo.

En cinema, ha aparegut a les pel·lícules *Casi leyendas*, *Una hermana*, *El Padre Jorge*, *El hombre de allLado* (nominada a Millor actriu de repariment als Premios Sur), *Cerro Bayo*, *Cornelia frente al espejo* (nominada Millor Actriu de repartiment als Premios Sur) *Entre ríos*, *Todo lo que no dijimos* (guanyadora del premi a Millor Actriu Revelació als Premios Patacon Unasur Cine). A la televisió, ha aparegut a *Psiconautas 2*, *Loco por vos 2*, *El marginal*, *Nina*, *Farsantes*, *Sres. Papis*, *Aliados*, *Historias del corazón*, *Maltratadas*, *Mujeres asesinas*, *Caídos del mapa (la serie)* i *Diálogos fundamentales del bicentenario*.

Des de l'any 1996 conforma el duet teatral Ácido Carmín al costat de Gaby Ferrero.

Lina Lambert

Lina Lambert es va formar a la LAMDA (London Academy of Music and Dramatic Art), Londres. Al llarg de vint-i-dos anys ha desenvolupat la seva carrera principalment amb les companyies Cae la Sombra i La Reina de la Nit al costat de l'autora **Lluïsa Cunillé** i el director teatral Xavier Albertí. Té tres Premis de la crítica per *Les presidentes* de Werner Schwab (dir. Carme Portaceli. Festival Grec, 1998); *Libración* de Lluïsa Cunillé (dir. Xavier Albertí. Sala Beckett, 1994) i *Privado* de Lluïsa Cunillé (dir. Xavier Albertí. Sala Beckett, 1998).

Ha treballat en diverses ocasions amb els directors Carme Portaceli, Lurdes Barba, Josep Maria Miró, Moisès Maicas, Gabriela Izcovich, Rafael Spregelburd, Roberto Romei, Josep Maria Casanoves, Miquel Angel Raió, Pep Tosar, Hermann Bonnín, Ferran Madico i Alan Mandell, entre altres.

Ha representat els autors Lluïsa Cunillé, Harold Pinter, Edward Bond, Josep M. Miró, Werner Schwab, Ibsen, Shakespeare, Albert Tola, Paco Zarzoso, Jean Luc Lagarce, Arthur Miller, Pier Paolo Pasolini o Rafael Spregelburd, entre altres. Els seus últims treballs han estat *El carrer Franklin* de Lluïsa Cunillé (dir. Josep Maria Miró. TNC, Festival Grec, 2015) i *Ricard III* de W. Shakespeare (dir. Xavier Albertí. TNC, 2017).

Esteban Meloni

Esteban Meloni es va formar a Argentina amb els professors Helena Tritek, Raul Serrano, Julio Chavez, Javier Daulte, Ciro Zorzoli, Indio Romero, Alejandro Catalan i a l'**Stella Adler** Conservatory (Nova York).

Alguns dels seus treballs més destacats en teatre són *Otelo* de W. Shakespeare (dir. M. Flores Cardenas. Teatro Regio, complejo teatral de Buenos Aires, 2016); el musical *LoveMusik* de Kurt Weill i Alfred Uhry (dir. Jonathan Butterell. Paseo La Plaza, 2016); *El Principio de Arquímedes* de Josep Maria Miró (dir. Corina Fiorillo. Buenos Aires i gira Nacional, 2014-2016); *Los Elegidos* de Theresa Rebeck (dir. Daniel Veronese. Paseo La Plaza, 2013); *Todos eran mis hijos* d'Arthur Miller (dir. Claudio Tolcachir. Buenos Aires y gira nacional, 2010), que li va suposar el Premio Ace com a millor actor de drama) i *Agosto* de Tracy Letts (dir. Claudio Tolcachir. Teatro Lola Membrives,

2009), per la qual va estar nominat com a Actor revelació als Premios Clarín.

Va ser protagonista de la comèdia *Todas las rayuelas* de Carlos La Casa (dir. Andrés Bazzalo. Diversos teatres, 2017); *Miedo d'Ana Frenkel* i Daniela Bragone (dir. Ana Frenkel. Teatro 25 de Mayo, 2017); *Lo que habló el pescado* de Gonzalo Demaria (dir. Gonzalo Demaria. Camarín de las Musas, 2004), *Rita la salvaje* de Gonzalo Demaria (dir. Ricky Pashkus. Teatro Maipo, 2005); *Recordando con ira* de John Osborne (dir. Mónica Viñao. Teatro General San Martín, 2012); *El jardín de los cerezos* de A. Txèkhov (dir. Helena Tritek. Teatro General San Martín, 2012); *Tu parte maldita* de Santiago Loza (dir. Santiago Loza. Teatro Nacional Cervantes, 2013); *En el cuarto de al lado* de Sarah Ruhl (dir. Helena Tritek, 2012) - Premio Ace millor actor en comèdia i *Cielo Rojo* de Helena Tritek (dir. Helena Tritek. Teatro Timbre 4, 2008-09) - Premio Florencio Sanchez).

Al cinema, ha format part de les pel·lícules *El jardín de la clase media* (Ezequiel Inzagui), *Primavera* (Santiago Giralt), *Contrasangre* (Ignacio Garassino), *La vida después* (Franco Verdoia), *El viento* (Eduardo Mignogna), *Motivos para no enamorarse* (Mariano Mucci), *Toda la gente sola* (Santiago Giralt) i *Las Hermanas L* (Alejandro Montiel).

Entre les seves feines a televisió destaquen *Cuéntame como paso* (TV Pública Argentina), *Historia de un clan* (dir. Luis Ortega), *Viudas e hijas del rock and roll*; *La última hora* (dir. Gaston Portal) *Variaciones Walsh* (dir. Alejandro Massi); *Lo que el tiempo nos dejó* (dir. Adrián Caetano); *12 Casas* (dir. Santiago Loza).

Per la seva interpretació a la sèrie *Vidas robadas* va guanyar el Premio Clarín com a actor revelació a **televisió** l'any 2008.

Pablo Viña

Nascut a la localitat de Nava del Rey (Valladolid) **Pablo Viña va estudiar a l'Escuela de Arte Dramático** de Valladolid, on es va diplomar el **1991. Va cursar tallers d'interpretació sota les ordres de Paco Pino, Will Keen i Juan Carlos Corazza** abans de fer el salt al món professional el 1992 amb la pel·lícula *El maestro de esgrima*.

Ha despuntat en pel·lícules com *Red de libertad*, *Hidalgo* o *Planes para mañana*. Molt actiu també al món del teatre des de finals dels noranta, és conegut com a actor a la petita pantalla, on ha format part dels elencs de sèries com *Sin tetas no hay paraíso*, *Frágiles*, *Amar en tiempos revueltos* o a programes còmics **d'èxit com *Agitación + IVA* i *Vaya tropa***.

En teatre, l'hem vist a l'òpera *Madame Butterfly* de Giacomo Puccini (dir. Mario Gas. Teatro Real, 2017); *Billy Budd* (dir. Deborah Warner. Teatro Real, 2017); *De capa caída* (dir. Rubén

Tejerina. Micro-teatro, 2015); *Diez Negritos*, basada en l'obra d'Àgata Christie (dir. Ricard Reguant. Teatro de las Esquinas, 2014); *Gracias al sol* de Pilar Mateos (dir. Ana Santos-Olmo i Ramon Criado. Teatro Abadía, 2014); *Ajuste de cuentas* (dir. Ruben Tejerina. Micro-teatro, 2014); *Las Tesmoforias d'Aristòfanes* (dir. Esteve Ferrer. Festival internacional de Teatro Clásico de Mérida, 2013); *Aguilas en el Jardín*, de Pablo Paz. (dir. Pablo Paz. Pau Pau Producciones, 2012); *Contra el Viento del Norte* de Daniel Glattauer (dir. Fernando Bernués. Tanttaka Teatro, 2012); *Mi mapa de Madrid* de Margarita Sánchez (dir. Amelia Ochandiano. C.D.N., 2009); *Cecilio: Pura Verónica* de Vita Escardó (dir. Marta Riganti. Teatro Alfíl, 2007); *El graduado* basada en la pel·lícula de Mike Nichols (dir. Andrés Lima. Teatro Coliseum, 2005); *Otelo* de W. Shakespeare (dir. Ricardo Campelo, 2000); *Sola en la oscuridad* (dir. Ricard Reguant. Teatro Real Cinema, 1999); *Combate de negro y de perros* de Bernard-Marie Koltés (dir. Marta Riganti, Escuela Superior de Arte Dramático, 1998).

Informació pràctica

Olvidémonos de ser turistas

de Josep Maria Miró

Direcció: Gabriela Izcovich

Amb Eugenia Alonso, Lina Lambert, Esteban Meloni i Pablo Viña

Del 24/01 al 25/02/2018

De dimecres a dissabte, 20:30h. Diumenge, 18:30h

Una producció de:

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

Més informació

www.salabeckett.cat

Aloma Vilamala · Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

T: 93 284 53 12

premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat